

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17.08.2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Leszek Matuszewski

Protokolant: st. prot. sąd. M. K.

po rozpoznaniu w dniu 17.08.2015 r.

sprawy **R. H.**

obwinionego o wykroczenie z art. 10 ust. 2 a Ustawy o utrzymaniu czystości w związku z § 4 ust. 1 pkt 2 i inne

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 28.04.2015 r., sygn. akt II W 507/14

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zwalnia obwinionego od obowiązku zwrotu kosztów postępowania odwoławczego i od obowiązku uiszczenia opłaty za drugą instancję.

L. M.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szamotułach, wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II W 507/14 umorzył postępowanie wobec **R. H.** obwinionego o to, że: w dniu 21 grudnia 2012 roku ujawniono, że Pan R. H. na terenie nieruchomości na ul. (...) w S. ma przepelnione szambo, nieczystości ciekłe wypompowuje na swój ogródek, a oprócz tego odprowadza nieczystości ciekłe na posesję sąsiada. Ponadto nie zbiera odpadów, nie posiada umowy na wywóz odpadów komunalnych i nie ma udokumentowanego wywozu tych nieczystości i w związku z powyższym nałożona na Pana R. H. mandat kredytowy w wysokości 100 zł tj. wykroczenia z art. 10 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach z dnia 13 września 1996 roku w związku z § 4 ust. 1 pkt 2, § 6 ust. 2 i ust.3, § 8 ust. 1 oraz § 9 uchwały (...) S. nr XXXV/221/05 z dnia 29 lipca 2005 roku.

W ostatnim punkcie wyroku, na podstawie art. 118 § 2 k.p.s.w. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Z przedmiotowym wyrokiem nie zgodził się **obwiniony R. H.**. Skarżący w uzasadnieniu apelacji zwrócił między innymi uwagę na przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w Szamotułach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego R. H. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji prawidłowo umorzył postępowanie sądowe z uwagi na ujemną przesłankę procesową w postaci przedawnienia orzekania. Zgodnie z przepisem art. 5. § 1. pkt 4 k.p.s.w. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. Stosownie zaś przepisu art. 45. § 1. k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Wykroczenie zarzucane podsądnemu miało zostać przez niego popełnione w dniu 21 grudnia 2012 roku. W zaistniałej sytuacji, zgodnie z art. 5§ 1 pkt 4 kpsw, postępowanie po dniu 21.12.2014r nie powinno się toczyć.

Sąd II instancji nie znalazł podstaw, aby uniewinnić podsądnego od zarzucanego mu wykroczenia. Sąd odwoławczy zwraca uwagę, że postępowanie należy umorzyć w sytuacji, gdy nastąpiło przedawnienie karalności, ale tylko wtedy, gdy nie ma od razu podstaw do uniewinnienia oskarżonego z braku czynu lub braku znamion czynu jako wykroczenia albo braku winy. Umorzenie z racji przedawnienia wchodzi też zawsze w rachubę, gdyby kwestie istnienia czynu, jego znamion i odpowiedzialności wymagały dalszego dowodzenia, gdyż postępowaniu w tej materii stoi już na przeszkodzie przedawnienie karalności. (zob. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 r. IV KKN 264/99 LEX nr 54407

Wymowa materiału dowodowego w niniejszej sprawie jest niejednoznaczna. W toku postępowania ujawniono dowody obciążające podsądnego, z których wynika, że podsądny wypełnił znamiona zarzucanego mu wykroczenia. Wskazują na to zeznania A. K. (k. 157), W. M. (k.169-170) czy M. R. (k.170) czy dokumentacja zdjęciowa obrazująca odpady komunalne znajdujące się na nieruchomości obwinionego w inkryminowanym okresie (k.36). Świadkowie zeznali, że podczas kontroli stwierdzili, iż z posesji obwinionego wydostają się ścieki na działkę sąsiada, a nadto wskazali, że wyżej wymieniony nie okazał im na żądanie umowy o wywóz śmieci. Na rozprawie głównej ujawniono także pisemną opinię biegłego z dnia 14 listopada 2013 roku, z której wynika, że gospodarka ściekami na terenie posesji obwinionego była prowadzona w sposób nieprawidłowy (k.79-85).

Należy podkreślić, że postępowanie dowodowe przed Sądem Rejonowym nie zostało przeprowadzone w sposób pełny. W toku przewodu sądowego nie przeprowadzono istotnego dowodu z zeznań biegłego J. L.. Twierdzenia tego biegłego należałoby skonfrontować z oświadczeniami dowodowymi obwinionego oraz wskazanych wyżej świadków. Sąd odwoławczy nie przesądza winy, czy niewinności podsądnego. Tak jak podkreślono, wymowa dowodów ujawnionych w toku ponownego postępowania przed Sądem Rejonowym jest na tyle niejednoznaczna, że uniemożliwia, bez uzupełnienia materiału dowodowego wydanie wyroku u uniewinniającego.

Całkowicie bezprzedmiotowe są uwagi apelującego odnośnie oceny wypowiedzi świadków przedstawionych w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 stycznia 2014 roku, sygn. akt II W 98/13. Powyższy wyrok został wyeliminowany z obrotu prawnego po wydaniu przez Sąd Okręgowy wyroku z dnia 5 maja 2014 roku, sygn. akt IV Ka 216/14.

Nieistotne jest także powoływanie się na pisemne motywy powyższego wyroku Sądu odwoławczego. Sąd II instancji wskazywał w uzasadnieniu jedynie na braki dowodowe i niewyjaśnione sprzeczności między zeznaniami nie rozstrzygając o winie, czy niewinności podsądnego

Sąd Okręgowy na podstawie art. 118 par 2 k.p.s.w. zwolnił obwinionego od obowiązku zwrotu kosztów postępowania odwoławczego i od obowiązku uiszczenia opłaty za drugą instancję.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

1. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok,
2. zwolnił obwinionego od obowiązku zwrotu kosztów postępowania odwoławczego i od obowiązku uiszczenia opłaty za drugą instancję.

SSO Leszek Matuszewski